

Sprawa T-104/02

Société française de transports Gondrand Frères SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Umorzenie należności celnych przywozowych — Artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3319/94 — Pojęcie „wyjątkowej sytuacji” w rozumieniu art. 905 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Cło antidumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Polski — Wystawienie faktury bezpośrednio importerowi

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2004 r. . . . . II - 3214

Streszczenie wyroku

1. *Środki własne Wspólnot Europejskich — Zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych albo wywozowych — Artykuł 239 Wspólnotowego kodeksu celnego —*

Klauzula oparta na zasadzie słuszności — Cel — Uwzględnienie szczególnych okoliczności uzasadniających zwrot należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zakwestionowanie istnienia długu antydumpingowego — Niedopuszczalność

(rozporządzenie Rady nr 2913/92, art. 239 i rozporządzenie Rady nr 384/96; rozporządzenie Komisji nr 2454/93, art. 905)

2. *Środki własne Wspólnot Europejskich — Zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych albo wywozowych — Klauzula oparta na zasadzie słuszności ustanowiona w art. 905 rozporządzenia nr 2454/93 — Przesłanki takiego zwrotu — Istnienie „wyjątkowej sytuacji” — Pojęcie — Skutki ewentualnych trudności w wykładni przepisów nakładających cło antydumpingowe — Brak*

(rozporządzenie Rady nr 2913/92, art. 239 i rozporządzenie Rady nr 3319/94, art. 1 ust. 3; rozporządzenie Komisji nr 2454/93, art. 905)

1. Wnioski mające na celu zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych w oparciu o zasadę słuszności i adresowane do Komisji na mocy przepisów art. 239 rozporządzenia nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny w związku z art. 905 rozporządzenia nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, nie dotyczą kwestii istnienia czy też nieistnienia długu antydumpingowego, lecz mają na celu wyłącznie ustalenie, czy występują szczególne okoliczności, które mogą uzasadnić z punktu widzenia słuszności zwrot należności celnych przywozowych lub wywozowych. Tymczasem złożenie takiego wniosku do Komisji zakłada istnienie przedmiotowego długu, gdyż skarżąca dysponuje innymi środkami zaskarżenia w celu zakwestionowania takiego długu, w szczególności na podstawie rozporządzenia nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących człon-

kami Wspólnoty Europejskiej w zmienionym brzmieniu.

(por. pkt 25)

2. Na mocy art. 905 rozporządzenia nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 zwrot należności przywozowych zależy od spełnienia dwóch przesłanek kumulatywnych, mianowicie, po pierwsze, istnienia wyjątkowej sytuacji i, po drugie, braku oczywistego niedbalstwa i podstępności ze strony osoby zainteresowanej. Sytuacja wyjątkowa istnieje

wówczas, gdy można ustalić okoliczności, na podstawie których wnioskodawca może znaleźć się w nadzwyczajnej sytuacji w stosunku do innych podmiotów gospodarczych, które prowadzą taką samą działalność.

Ewentualne trudności w wykładni art. 1 ust. 3 rozporządzenia nr 3319/94 w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz pochodzących z Bułgarii i Polski roztworów mocznika i azotanu amonu nie mogą jednak uzasadnić istnienia okoliczności, które mogą prowadzić do powstania wyjątkowej sytuacji w przypadku skarżącej. Po pierwsze reguła ustanowiona w art. 1 ust. 3 akapit drugi — która obejmuje przypadki, w których eksporter

lub producent nie wystawia faktury bezpośrednio na rzecz niezależnego importera, aby wykluczyć wszelkie formy zbytu za pośrednictwem podmiotów trzecich, które wiążą się z ryzykiem obejścia środków antydumpingowych — nie nastęrcza znaczących trudności interpretacyjnych. Po drugie, owe trudności interpretacyjne dotyczyłyby w ten sam sposób wszystkich podmiotów gospodarczych, które dokonują przywozu roztworu mocznika i azotanu amonu pochodzących z Polski, i nie sytuowałyby skarżącej w nadzwyczajnej sytuacji w stosunku do innych licznych podmiotów gospodarczych.

(por. pkt 57, 58, 62, 66, 67)